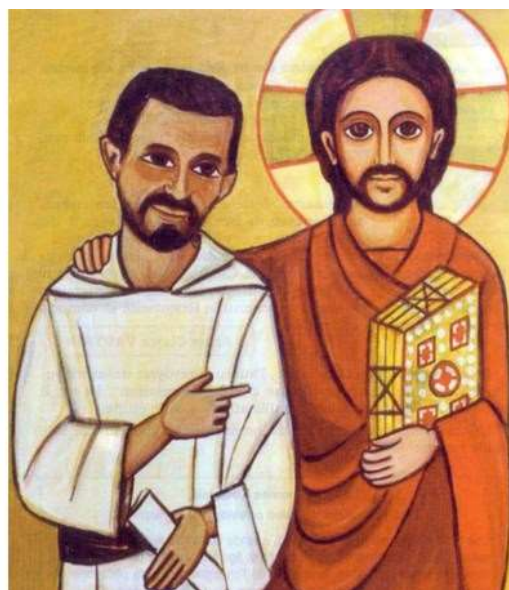

THIÊN CHÚA HẰNG Ở BÊN CON NHƯ MỘT TRANG CHIẾN SĨ OAI HÙNG

Năm Đời Sống Thánh Hiến được Đức Thánh Cha Phanxicô công bố đã khởi sự ngày 30-11-2014 và kéo dài đến ngày 2-2-2016 nhằm Lễ Nến, Lễ Đức Bà dâng Đức Chúa GIÊSU vào Đền Thánh. Trong bối cảnh này xin giới thiệu lộ trình sống từ sinh viên đến kỹ giả rồi chủng sinh của thầy **Anthony Chopard** thuộc giáo phận Besançon miền Đông Trung nước Pháp.

Tôi chào đời tại Luxeuil và lớn lên tại Fougerolles trước khi đến Besançon theo đuổi chương trình học. Tôi là trưởng nam của gia đình có 3 người con một trai hai gái. Chúng tôi được Cha Mẹ giáo dục trong Đức Tin Công Giáo, nhưng không thể nói rằng gia đình chúng tôi sống đạo nghiêm chỉnh và đều đặn. Tuy nhiên, Đức Tin luôn luôn chiếm giữ một vị thế quan trọng.

Tôi đậu cử nhân tâm lý và truyền thông trong lĩnh vực chuyên về ngành thông tin. Tôi cũng may mắn thủ đắc một kinh nghiệm nghề nghiệp khi làm việc cho vài hãng xưởng cũng như làm linh hoạt viên trên đài truyền hình hoặc làm ký giả cho đài phát thanh trong vòng 4 năm.

Chủng sinh cho Giáo Hội Công Giáo tại giáo phận Besançon từ năm 2008, hôm nay tôi được mời đọc lại cùng quý vị câu chuyện Ôn Gọi mà tôi cảm nhận từ khi còn nhỏ tuổi.

Thành thật mà nói, khi đề cập đến Ôn Gọi, tôi phải lùi lại xa thật xa trong thời thơ ấu sống trên đồi ở thành phố Kirsch và tưởng nhớ hương hồn Ông Bà Ngoại André và Madeleine. Chính Ông Ngoại André là người dạy cho tôi biết danh thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ và Bà Ngoại Madeleine là người đầu tiên dẫn tôi đến nhà thờ và giải thích cho tôi biết cách thức sử dụng tờ giấy hát thánh ca. Nếu Cha Mẹ xin rửa tội cho tôi thì Ông Bà Ngoại mới chính là những người gieo vào lòng tôi hạt giống Đức Tin: Tin nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Năm 10 tuổi, tôi chuẩn bị Xưng Tội Rước Lễ lần đầu. Cùng năm ấy, bà Marie là giáo lý viên hỏi lũ trẻ chúng tôi về nghề nghiệp muốn làm sau này khi lớn lên. Giữa danh sách các giáo viên, cảnh sát, lính cứu hỏa và quân nhân có sự hiện diện một vị Linh Mục. Tôi liền trả lời:

- Con muốn trở thành như Cha Sở!!!

Dự án tương lai của tôi không rơi vào tai một người điếc! Do đó nó đã đeo đuổi tôi vì bị các bạn bè chế nhạo, lập đi lập lại trong giờ giải trí, suốt thời tiểu học và sang mãi cho đến cả thời trung học. Thú thật là tôi đau khổ rất nhiều về chuyện này. Tôi cũng không nhận được sự khích lệ nào từ phía Song Thân. Vì thế, sau cùng thì tôi dẹp hẳn tư tưởng làm Linh Mục qua một bên!!!

Tuy nhiên, không vì thế mà tôi bỏ rơi Giáo Hội, bởi vì tôi vẫn tiếp tục hành trình học giáo lý, gia nhập nhóm trẻ giúp lễ, và lãnh bí tích Thêm Sức năm 2005. Thêm vào đó, tôi còn may mắn gặp được những người bạn tốt trong giáo xứ cũng như tại những nơi tôi có dịp đi qua. Tất cả đều giữ vai trò quan trọng trong mối quan hệ nhân bản cũng như trong câu chuyện Ôn Gọi của tôi.

Năm 2004, một biến cố diễn ra khiến tôi phải đối đầu với một tâm tình tôi cảm nghiệm trước đó mấy năm. Một hôm, khi bước vào nhà thờ ở Fougerolles để cầu nguyện, tôi tiến gần đến Cuốn Sách Bài Đọc còn để trên bàn thờ sau Thánh Lễ. Tôi mở ra và gặp đúng đoạn Phúc Âm theo thánh Matthêu chương 9 câu 9:

- Đức Chúa GIÊSU đi ngang qua trạm thu thuế, thì thấy một người tên là Mátthêu đang ngồi tại trạm. Người bảo ông: "Hãy Theo Thầy!". Ông đứng dậy đi theo Người.

Câu "Hãy Theo Thầy" Chúa nói với người thu thuế sắp trở thành tông đồ đã đặc biệt được gởi thẳng đến tôi. Tôi liền xin gặp Cha Sở, lúc bấy giờ là Cha Bernard Legain. Tình thân hữu và sự hiện diện của Cha Sở thật vô cùng quý báu. Điều này vẫn tồn tại cho đến hôm nay và còn kéo dài mãi. Xuyên qua Cha Sở, có hai điều được mặc khải cho tôi. Thứ nhất, cuộc sống của Cha Sở minh chứng cho tôi thấy rằng: Suy tư nghiêm chỉnh về khả thể trở thành Linh Mục đối với tôi thật quan trọng. Thứ hai, qua con người Cha Sở tôi ghi nhận rằng: Có thể trở thành Linh Mục và được hạnh phúc. Hạnh Phúc là vấn đề con người mọi thời đại mọi lứa tuổi mọi giai cấp hằng mong mỏi và tìm kiếm.

Sau sự kiện trên đây, Tiếng Gọi lại đến nhắc nhở tôi qua nhiều biến cố khác nhau. Chẳng hạn như cuộc gặp gỡ và trao đổi với các Nữ Tu Giao Ước; rồi đến cuộc ly trần của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II và câu nói của ngài "Anh Chị Em Đừng Sợ" vẫn còn vang vọng; sau cùng là một bạn trẻ - không biết gì về hành trình tâm linh của tôi - trên chuyến xe bus trở về sau ngày Quốc Tế Giới Trẻ tại Koeln năm 2005, đã bất ngờ nhìn thẳng vào tôi và nói:

- Bạn sẽ trở thành Linh Mục.

Tôi cũng không quên những lời trấn trối của Ông Cố và Bà Ngoại tôi trước khi lìa đời. Ngoài ra tôi nhận giấy mời tham dự Đại Hội Ôn Gọi tổ chức trong giáo phận cùng với lá thư của Đức Giám Mục viết gửi Đại Hội trong dịp này. Tất cả các dữ kiện vừa nói giúp tôi nghiêm chỉnh đặt vấn đề liên quan đến một đời sống dâng hiến cho THIÊN CHÚA và phục vụ Giáo Hội trong thiên chức Linh Mục.

Tôi ghi nhớ những thời điểm quan trọng trải qua trong các cuộc gặp gỡ với Nhóm Samuel, với Văn Phòng Dịch Vụ Ôn Gọi và với Trại Dừng Giới Trẻ nơi tôi may mắn làm thành viên của Cộng Đoàn Sinh Viên và Các Công Chức Trẻ. Tôi cũng không quên thời gian theo học tại Besancon và tại Nancy. Trong mỗi thời điểm, THIÊN CHÚA luôn hiện diện và kêu mời tôi, qua trung gian của người anh người chị tôi có dịp gặp gỡ và trao đổi trong cuộc sống.

Chắc hẳn thích thú nhất tôi nhận được đến từ thân phụ tôi. Cho dù không biết rõ dự án tương lai của tôi, người đã công khai bênh vực tôi trong một bữa ăn của đại gia đình. Hôm nay thì tôi biết rõ Cha Mẹ cùng hai em gái hỗ trợ tôi và gần gũi tôi cùng với toàn thể gia đình.

Năm 2008 tôi nhập Chứng Viện khi tham gia Nhóm Huấn Luyện Đại Học. Vào tháng 9 cùng năm, tôi đọc lại đoạn Phúc Âm theo thánh Matthêu nơi chương 9 câu 9 và cảm thấy xúc động với câu cuối: "Hãy Theo Thầy". Tôi liền quyết định đứng lên và bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Tôi trở thành chủng sinh, bắt đầu chu kỳ 1 về triết học và thần học, cùng lúc tôi vẫn có thể kết thúc các môn học đời và sống kinh nghiệm một năm làm việc nơi đài phát thanh Nancy. Tôi được niềm vui và may mắn gặp gỡ những người giữ vai trò quan trọng trong cuộc đời tôi, đặc biệt gặp Linh Mục Guy Lescanne, Cha Sở giáo xứ Chính Tòa Nancy.

Tháng 9 năm 2012, tôi chính thức gia nhập chủng viện Các Cha Carmes là Chủng Viện Đại Học của Học Viện Công Giáo Paris nơi tôi theo các môn học. Hiện tại tôi đang ở năm thứ tư của Chủng Viện và đã lãnh chức đọc sách và chức giúp lễ ngày 5-12-2014. Tôi sinh hoạt mục vụ nơi giáo xứ Notre-Dame-des-Champs ở thủ đô Paris và nơi giáo phận Besançon thì tôi tham gia sinh hoạt mục vụ tại giáo xứ Pays de Pontarlier mỗi khi tôi về nghỉ hè.

Tôi gia nhập Chủng Viện để hoàn toàn tự do đáp lại lời mời gọi của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Tôi đứng lên với mục đích theo đuổi cho đến ngày tôi có thể nói lời "Thưa Vâng" đích thật với Chúa. Đối với tôi, trở thành Linh Mục tức là trở thành một người sống cho tha nhân, trao hiến

trộn vụn, chia sẻ cuộc sống, niềm vui, nỗi khổ và các khó khăn của những người mà Linh Mục được sai đi phục vụ. Linh Mục tháp tùng dân Chúa trên bình diện nhân bản và thiêng liêng qua việc cử hành các bí tích của Giáo Hội Công Giáo.

Chúng Tôi là môi trường giúp tôi kiểm chứng xem mình có cảm thấy hạnh phúc không: hạnh phúc trong việc cho đi, dâng hiến cho THIÊN CHÚA và cho tha nhân. Cũng thế, các chủng sinh chúng tôi không được sống ngoài lề xã hội hiện đại. Trong thời kỳ bạo hành và khốn khó mà đất nước đang trải qua, tôi cảm thấy mình có nhiều may mắn, nhận được niềm vui và nhất là tầm quan trọng của việc học môn thần học. Hy vọng rồi đây chúng tôi có thể phục vụ Giáo Hội bằng một cách thức thật tốt đẹp. Trong khi chờ đợi, chúng tôi cần phải tập luyện sống trong khiêm tốn, tôn trọng, trao đổi và an bình để có thể rao giảng Tình Yêu THIÊN CHÚA cho tất cả mọi người.

Trước khi kết thúc, tôi mạn phép xin Các Linh Mục, Phó Tế, Tu Sĩ nam nữ và toàn thể tín hữu trong giáo phận Besançon cầu nguyện thật nhiều cho chúng tôi, Các Chủng Sinh của giáo phận. Xin Cảm Ơn tất cả mọi người.

... ”Lạy THIÊN CHÚA, Ngài đã quyền rũ con, và con đã để cho Ngài quyền rũ. Ngài mạnh hơn con, và Ngài đã thắng .. THIÊN CHÚA hằng ở bên con như một trang chiến sĩ oai hùng. Vì thế những kẻ từng hại con sẽ thất điên bát đảo, sẽ không thắng nổi con. Chúng sẽ phải thất bại, và nhục nhã ê chề: đó là một nỗi nhục muôn đời không thể quên”(Giêrêmia 20,7+11).

(”Eglise de Besançon”, Bimensuel De L'Eglise Catholique Du Diocèse De Besançon, No 4, 1er Mars 2015, trang 94-96)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt